

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Α. Δαυίδ, Π.Ε.Δ.

Αρ. Αίτησης: 656/2018

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΝΟΜΟΝ ΚΕΦ. 113

και

ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΦΟΡΩΣΗ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ
ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΣΥΝΑΦΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΝΟΜΟ ΤΟΥ 2016 (38(I)/2016)

και

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΗΝ OLYMPIC INSURANCE COMPANY LTD (HE 71103)

Ημερομηνία: 30.07.2019

Εμφανίσεις:

Για Αιτητές: κα Α. Χριστοδουλίδου - Ζανέτου με κα Μ. Κοτσώνη για Γενικό
Εισαγγελέα της Δημοκρατίας.

Για Προσωρινό εκκαθαριστή: κ. Δ. Παπαδόπουλος με κ. Χ. Παπαχριστοδούλου
για Λυκούργος Παπαδόπουλος & Σία Δ.Ε.Π.Ε.

Για ενδιαφερόμενο μέρος Ταμείο Ασφαλιστών Μηχανοκίνητων Οχημάτων
(ΤΑΜΟ): κα Λοϊζίδου για Λέλλος Π. Δημητριάδης Δ.Ε.Π.Ε.

Για ενδιαφερόμενο μέρος Α & Ν Garage Ltd: κα Α. Ιωάννου για Α. Ιωάννου
Δ.Ε.Π.Ε.

Για ενδιαφερόμενο μέρος Νίκος Δημητρίου: κα Α. Ιωάννου για Α. Ιωάννου
Δ.Ε.Π.Ε.

Για ενδιαφερόμενο μέρος Ε. Χατζηευτυχίου: ο κ. Ε. Χατζηευτυχίου.

Για ενδιαφερόμενο μέρος Μηνά Παπασταύρου: ο κ. Δ. Κούτρας.

Για ενδιαφερόμενο μέρος Οικοσυνθέσεις Λτδ: ο κ. Κ. Γεωργίου για Παπαντωνίου &
Παπαντωνίου Δ.Ε.Π.Ε.

Ως παρατηρητής στη διαδικασία για Guarantee Fund Βουλγαρίας: κ. Σ. Ιωάννου.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Η Έφορος Ασφαλίσεων της Δημοκρατίας, με την υπό συζήτηση αίτηση της
αξιώνει:

- «Α. Όπως η εταιρεία διαλυθεί από το Σεβαστό Δικαστήριο σύμφωνα με τις διατάξεις του περί Ασφαλιστικών και Αντισφαλιστικών Εργασιών και Άλλων Συναφών Θεμάτων Νόμου του 2016, Ν.38(Ι)/2016 και του περί Εταιρειών Νόμου Κεφ. 113.
- Β. Διάταγμα του Σεβαστού Δικαστηρίου με το οποίο να διορίζεται ο κ. Παύλος Νακούζη, σύμβουλος Αφερεγγυότητας με αρ. εγγραφής 704/Ι/2015 εκ μέρους του Ταμείου Ασφαλιστικών Μηχανοκίνητων Οχημάτων ως εκκαθαριστής της υπό διάλυσης εταιρείας.
- Γ. Διαζευκτικά όπως το Σεβαστό Δικαστήριο εκδώσει οποιαδήποτε άλλη διαταγή ήθελε κρίνει δίκαιη και πρέπουσα».

Την αίτηση συνοδεύει ένορκη δήλωση της Μαριλένας Ταμαμουνά, ημερομηνίας 10.08.2018, λειτουργού στην υπηρεσία της Εφόρου Ασφαλίσεων, μέσω της οποίας υιοθετούνται και επαναλαμβάνονται οι προβαλλόμενες στην αίτηση θέσεις, ενώ παράλληλα τίθεται υπόψη του δικαστηρίου αριθμός τεκμηρίων στα οποία παραπέμπει. Το ίδιο πρόσωπο, μετά από εξασφάλιση σχετικής άδειας από το δικαστήριο, στις 10.01.2019, προέβη σε συμπληρωματική ένορκη δήλωση προς υποστήριξη της ως άνω αίτησης.

Ως πιο πάνω επ' ακριβώς αποτυπώνεται, στην υπό συζήτηση περίπτωση, μέσω του αιτητικού «Α» επιζητείται η διάλυση της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, μέσω του αιτητικού «Β» ο διορισμός συγκεκριμένου εκκαθαριστή της εταιρείας ενώ μέσω του αιτητικού «Γ», οποιαδήποτε άλλη διαταγή το δικαστήριο κρίνει δίκαιη και πρέπουσα. Ευθύς εξ' αρχής θα πρέπει να σημειωθεί η χαλαρή χρήση των λέξεων, «διάλυση» και «εκκαθάριση» σε διαδικασίες ως η υπό συζήτηση, έστω και όχι δόκιμα, όπως υποδεικνύεται και στην απόφαση **Suphire (Finance) Limited v. Φώτη Φωτίου**, Πολιτική Έφεση 266/2011, ημερ. 24.04.2018. Στην ως άνω απόφαση του, το Ανώτατο Δικαστήριο αφού εξήγησε τη διάκριση των ως άνω όρων, προέβηκε ταυτόχρονα σε επισκόπηση της νομολογίας των δικαστηρίων μας επί του θέματος, με παραπομπή σε σχετικές αποφάσεις όπου σε διαδικασίες ως η υπό συζήτηση, γίνεται χρήση τότε του ενός και τότε του άλλου όρου.

Στην υπό εξέταση περίπτωση, πέραν του γεγονότος ότι στα σχετικά άρθρα του περί Ασφαλιστικών και Αντασφαλιστικών Εργασιών και Άλλων Συναφών Θεμάτων Νόμου (Ν.38(Ι)/2016) - στα οποία μεταξύ άλλων αυτή εδράζεται - γίνεται λόγος για τη δυνατότητα «*αναγκαστικής διάλυσης και εκκαθάρισης*» μιας ασφαλιστικής επιχείρησης, έχοντας κατά νου αυτό καθ' αυτό το περιεχόμενο της αίτησης που επιδόθηκε στην καθ' ης η αίτηση εταιρεία, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι γίνεται φανερή η φύση της αίτησης, χωρίς να τίθεται οποιοδήποτε ζήτημα παραπλάνησης. Ούτε ασφαλώς τέθηκε ζήτημα παραπλάνησης ως προς τη φύση και το χαρακτήρα της διαδικασίας από οποιοδήποτε φερόμενο ως πιστωτή της καθ' ης η αίτηση εταιρείας ή ενδιαφερόμενο που εμφανίστηκε στη διαδικασία. Παρεμβάλλεται ότι στην υπό συζήτηση περίπτωση, πέραν του γεγονότος ότι η αίτηση στηρίζεται και στις σχετικές διατάξεις του περί Εταιρειών Νόμου, Κεφ.113, όπου γίνεται σαφής πρόνοια για τη δυνατότητα έκδοση διατάγματος εκκαθάρισης, μέσω του αιτητικού «Γ», η αιτήτρια επιζητά διαζευκτικά από το δικαστήριο όπως: «*εκδώσει οποιαδήποτε άλλη διαταγή ήθελε κρίνει δίκαιη και πρέπουσα*», κατά τρόπο που επιτρέπει στο δικαστήριο απρόσκοπτα να προχωρήσει στην εξέταση της ουσίας της υπό συζήτηση αίτησης.

Επανερχόμενος στις ουσιαστικές πτυχές της αίτησης, ως προκρίνεται από την πλευρά της αιτήτριας, η εταιρεία Olympic Insurance Company Ltd, (στο εξής η καθ' ης η αίτηση εταιρεία) ενεγράφη στα μητρώα του Εφόρου Εταιρειών και Επίσημου Παραλήπτη στις 19.05.1995 ενώ κατείχε άδεια ασκήσεως ασφαλιστικών εργασιών μέχρι τις 08.05.2018, ημερομηνία κατά την οποία η εν λόγω άδεια ανακλήθηκε από την Έφορο Ασφαλίσεων. Με αναφορά στο ιδιοκτησιακό καθεστώς της καθ' ης η αίτηση εταιρείας αλλά και στον κύκλο εργασιών της, υποδεικνύεται ότι ήδη από το 2013, η τελευταία άρχισε να αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα ρευστότητας. Μετά από πιέσεις της Υπηρεσίας Ελέγχου Ασφαλιστικών Εταιρειών (στο εξής ΥΕΑΕ) υποβλήθηκαν από την καθ' ης η αίτηση εταιρεία σχέδια βραχυπρόθεσμης χρηματοδότησης. Στο μεταξύ, με έγκριση της Εφόρου Ασφαλείων, νέος μέτοχος - ο Diego Gonzales Alonso - μέσω εταιρείας του, απέκτησε το μετοχικό κεφάλαιο της καθ' ης η αίτηση. Μέχρι το

2016, ο νέος μέτοχος ενίσχυσε την καθ' ης η αίτηση εταιρεία με επιπλέον κεφάλαια και εταιρικά ομόλογα για να καλύψει τις τρέχουσες κεφαλαιακές ανάγκες της. Οικονομικοί έλεγχοι κατέδειξαν ότι η καθ' ης η αίτηση εταιρεία έχρηζε περαιτέρω κεφαλαιουχικής ενίσχυσης, με αποτέλεσμα ο νέος μέτοχος να αυξήσει το μετοχικό της κεφάλαιο, αύξηση που θα πληρωνόταν με μεταφορά περιουσιακού στοιχείου αξίας €200.000.000. Ενόψει οικονομικών προβλημάτων που η καθ' ης η αίτηση εταιρεία εξακολουθούσε να αντιμετωπίζει, η ΥΕΑΕ ζήτησε πληροφορίες σε σχέση με εταιρικά ομόλογα και τα περιουσιακά της στοιχεία, με την τελευταία να προβαίνει σε ανάλογες εξηγήσεις σε σχέση με σκοπούμενη κεφαλαιακή ενίσχυση της. Έκθεση των εξωτερικών ελεγκτών της καθ' ης η αίτηση εταιρείας σε σχέση με τις οικονομικές της καταστάσεις, αποτέλεσμα ελέγχου που διενεργήθηκε μετά από αίτημα της ΥΕΑΕ με σκοπό να πιστοποιηθεί η ύπαρξη των περιουσιακών στοιχείων της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, η κυριότητα και η αξία τους, οδήγησε τους υπεύθυνους εξωτερικούς ελεγκτές να εκφράσουν επιφυλάξεις σε σχέση με συγκεκριμένα ζητήματα που αφορούσαν την οικονομική κατάσταση της καθ' ης η αίτηση εταιρείας. Ενόψει τούτου, επιβλήθηκε στην καθ' ης η αίτηση εταιρεία από την Έφορο Ασφαλίσεων επιπρόσθετη κεφαλαιακή επιβάρυνση ίση με το ποσό των απαιτήσεων της εταιρείας, ύψους €28.000.000,00 μέχρι η εταιρεία να πιστοποιήσει, μέσω άλλων ανεξάρτητων ελεγκτών, την πληρότητα και ακρίβεια του ποσού των απαιτήσεων, ενώ παράλληλα διαγράφηκε για τους εποπτικούς λογαριασμούς επένδυση της εταιρείας στο Medical Development Fund, (επένδυση στη Βουλγαρία) της οποίας την ύπαρξη όσο και την αξία η ΥΕΑΕ αμφισβητούσε ενώ στην ως άνω έκθεση των ελεγκτών, εκφραζόταν, όπως και για άλλα περιουσιακά στοιχεία, επιφυλάξεις για την αξία της. Έκθεση τρίτου ελεγκτικού οίκου που στις 03.11.2017 υποβλήθηκε στην ΥΕΑΕ, (ελεγκτικό οίκο που προσέλαβε η καθ' ης η αίτηση εταιρεία) σε σχέση με την πιστοποίηση της πληρότητας και της ακρίβειας των απαιτήσεων της τελευταίας, κατέδειξε ότι εξακολουθούσε να υφίσταται αβεβαιότητα για διάφορα περιουσιακά στοιχεία που μεταφέρθηκαν στο ενεργητικό της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, όπως για την αξία γης στη Δομινικανή Δημοκρατία, για Κυβερνητικό ομόλογο της Βραζιλίας αξίας €150.000.000 αλλά και για άλλα εταιρικά ομόλογα τα οποία περιλήφθησαν στο

βραχυπρόθεσμο πρόγραμμα χρηματοδότησης της καθ' ης η αίτηση εταιρείας που στο μεταξύ είχε εκπονηθεί. Στο μεταξύ τον Αύγουστο του 2017 παραιτήθηκαν οι ελεγκτές της εταιρείας και διορίστηκαν νέοι ελεγκτές. Ακολούθησε, μετά από απαίτηση της Εφόρου Ασφαλίσεων, νέος έλεγχος από τους ως άνω νέους ελεγκτές της εταιρείας, οι οποίοι, παρουσιάζοντας στις 24.02.2018 στα πλαίσια σχετικής έκθεσής τους τα αποτελέσματα του ελέγχου στον οποίο προέβησαν, εξέφρασαν αδυναμία έκφρασης γνώμης για τα περιουσιακά στοιχεία της καθ' ης η αίτηση εταιρείας. Αποτέλεσμα τούτου ήταν να αφαιρεθούν από την Έφορο Ασφαλίσεων περιουσιακά στοιχεία αξίας €211.367.670,00 από το ενεργητικό της εταιρείας στους εποπτικούς λογαριασμούς, καθιστώντας την εταιρεία αφερέγγυα.

Στις 23.03.2018 η Έφορος Ασφαλίσεων ενημέρωσε την εταιρεία ότι το βραχυπρόθεσμο πρόγραμμα χρηματοδότησης δεν γίνεται αποδεκτό ως επίσης για την πρόθεσή της να ανακαλέσει την άδεια άσκησης ασφαλιστικών εργασιών βάση της κείμενης νομοθεσίας. Η εταιρεία υπέβαλε γραπτές και προφορικές παραστάσεις, αιτούμενη παράταση χρόνου για να υποβληθούν λογαριασμοί του ολοκληρωμένου ελέγχου της εταιρείας για το έτος 2017. Δόθηκε σχετική παράταση, με αποτέλεσμα στις 07.05.2018 να υποβληθούν Οικονομικές Καταστάσεις και Ετήσια Ποσοτικά Υποδείγματα, πλην όμως οι ελεγκτές της εταιρείας υπέδειξαν ότι δεν μπόρεσαν να ολοκληρώσουν τον έλεγχό τους αφού δεν ήταν σε θέση να εξασφαλίσουν ικανοποιητικά και κατάλληλα ελεγκτικά τεκμήρια για να επιβεβαιώσουν την ιδιοκτησία και δίκαιη αξία συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, ως αυτά ειδικότερα περιγράφονται στην αίτηση, σημειώνοντας ταυτόχρονα ότι δεν ήταν σε θέση να καθορίσουν κατά πόσο η εταιρεία συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις της Οδηγίας για τη Φερεγγυότητα II και κατά πόσο οι οικονομικές καταστάσεις έχουν ετοιμαστεί ορθά με βάση την αρχή της δρώσας οικονομικής μονάδας. Η κεφαλαιακή κατάσταση της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, υποστηρίζει η αιτήτρια, παραπέμποντας σε σχετικό πίνακα που αποτυπώνεται η Κεφαλαιακή της Κατάσταση με βάση τον ισολογισμό της τελευταίας από τους εποπτικούς λογαριασμούς της για το έτος 2017, ήταν ελλειμματική, αφού η αξία των στοιχείων

του ενεργητικού της εταιρείας ήταν μικρότερη από το ποσό των υποχρεώσεων της, ενώ η εταιρεία δεν διαθέτει κεφάλαια για να καλύψει τις υποχρεώσεις της και να πληρώσει τα χρέη της.

Στις 08.05.2018 η Έφορος Ασφαλίσεων απαγόρευσε την ελεύθερη διάθεση των περιουσιακών στοιχείων της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, ενώ προχώρησε στην ανάκληση την άδειας ασκήσεως ασφαλιστικών εργασιών την οποία κατείχε η τελευταία, ενημερώνοντας την ότι από τις 08.05.2018 απαγορεύεται η έκδοση νέων ασφαλιστηρίων ή η σύναψη νέων ασφαλιστικών ή αντισφαλιστικών συμβάσεων ή η άσκηση ασφαλιστικών εργασιών γενικότερα. Παραχωρήθηκε ωστόσο στην εταιρεία ειδική άδεια για τη συνέχιση των εργασιών της, χωρίς όμως να μπορεί να προβεί σε καμία ανανέωση ή έκδοση συμβολαίων μέχρι τη λήξη της προθεσμίας που η εταιρεία είχε για να υποβάλει έφεση στην απόφαση ανάκλησης της άδειας. Ειδικός Επιτηρητής Συμμόρφωσης μέχρι το πέρας του δικαιώματος έφεσης διορίστηκε από την Έφορο Ασφαλίσεων ο Παύλος Νακούζη από τον διεθνή οίκο παροχής ελεγκτικών/λογιστικών υπηρεσιών, Mazars Ltd. Προσφυγή κατά της ως άνω απόφασης ανάκλησης της άδειας της Εφόρου Ασφαλίσεων στο Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Οικονομικών απορρίφθηκε από τον τελευταίο, ενώ στο μεταξύ η ΥΕΑΕ, στις 27.06.2018, έλαβε απάντηση σε ερώτημα που είχε αποστείλει προς τις εποπτικές αρχές της Βραζιλίας σε σχέση με την γνησιότητα κυβερνητικού Ομολόγου ύψους €150.000.000,00 που κατατέθηκε στο όνομα της εταιρείας, σύμφωνα με την οποία τα σχετικά έγγραφα που αφορούσαν το εν λόγω κυβερνητικό Ομολόγο της εταιρείας είναι προϊόν απάτης, δεν ισχύουν και ότι καμία αξία δεν έχουν ενώ οποιαδήποτε συναλλαγή σε σχέση με αυτά θα είναι παράνομη. Μετά την επικύρωση της ως άνω απόφασης της Εφόρου Ασφαλίσεων από τον Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Οικονομικών, η απόφαση του τελευταίου και η σχετική ανάκληση, ως οι σχετικές πρόνοιες δημοσιοποιήθηκαν στον ημερήσιο τύπο.

Προκρίνοντας τη θέση πως καθ' ην έκταση το ποσό των εκκρεμοσών υποχρεώσεων της καθ' ης η αίτηση εταιρείας στον Κλάδο Ευθύνης

Μηχανοκινήτων Οχημάτων υπερβαίνει το 50% του συνόλου των εκκρεμών υποχρεώσεων της - το ποσοστό αυτό κατά την 02.07.2018 ήταν 90%, ως υποστηρίζει - το Ταμείο Ασφαλιστών Μηχανοκινήτων Οχημάτων (ΤΑΜΟ) στη βάση προνοιών σχετικής νομοθεσίας, στην οποία παραπέμπει, ουσιαστικά διορίζει τον εκκαθαριστή ή τους εκκαθαριστές της εταιρείας.

Η καθ' ης η αίτηση εταιρεία, υποδεικνύεται καταληκτικά, δεν είναι φερέγγυα καθότι δεν πληροί τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις και οι τρέχουσες υποχρεώσεις της υπερβαίνουν τα ρευστοποιήσιμα περιουσιακά της στοιχεία. Οι συνθήκες αυτές καταδεικνύουν την ύπαρξη σημαντικής αβεβαιότητας για τη συνέχιση της εταιρείας ως δρώσας οικονομικής μονάδας και την καθιστούν ανίκανη να πληρώσει τα χρέη της. Είναι αναγκαίο, καταλήγει η αιτήτρια, να εκδοθούν τα αιτούμενα διατάγματα για να προστατευτούν τα συμφέροντα τόσο των κατόχων ασφαλιστηρίων συμβολαίων όσο και του κοινού γενικά, να τερματιστεί η εκ μέρους της εταιρείας ανάληψη πρόσθετων οικονομικών υποχρεώσεων και να αποφευχθεί η περαιτέρω επιδείνωση της οικονομικής της κατάστασης ως επίσης να περιοριστεί ο κίνδυνος επιβάρυνσης του Ταμείου Ασφαλιστών Μηχανοκινήτων Οχημάτων, γεγονός που κατ' επέκταση συνεπάγεται την επιβάρυνση γενικότερα του ασφαλιζόμενου κοινού.

Ως έχει ήδη σημειωθεί, εκ μέρους της αιτήτριας καταχωρήθηκε συμπληρωματική ένορκη δήλωση της Μαριλένας Ταμαμουνά, ημερομηνίας 10.01.2019, στο πλαίσιο της οποίας παρουσιάστηκε πίνακας εκκρεμών απαιτήσεων (υποχρεώσεων) της καθ' ης η αίτηση εταιρείας κατά την 31.07.2018, στον οποίο αναλύονται οι απαιτήσεις (υποχρεώσεις) της εταιρείας. Παράλληλα εξηγείται η εξέλιξη των γεγονότων που οδήγησαν την Έφορο Ασφαλίσεων να διορίσει τον Παύλο Νακούζη, πρόσωπο το οποίο εισηγήθηκε το Ταμείο Ασφαλιστών Μηχανοκινήτων Οχημάτων (ΤΑΜΟ), ως προσωρινό εκκαθαριστή της εταιρείας, αναφερόμενη παράλληλα στα προσόντα και την εμπειρία του συγκεκριμένου προσώπου σε θέματα εκκαθαρίσεων.

Η καθ' ης η αίτηση εταιρεία, μετά την επίδοση σε αυτή της ως άνω αίτησης, δεν εμφανίστηκε στη διαδικασία. Αντίθετα, μετά από σχετικές δημοσιεύσεις που έλαβαν χώρα ως αποτέλεσμα οδηγιών του δικαστηρίου, εμφανίστηκε αριθμός φερόμενων πιστωτών – ενδιαφερομένων προσώπων και οργανισμών, όπως και ο διορισθείς προσωρινός εκκαθαριστής της ως άνω ασφαλιστικής εταιρείας. Όλοι δήλωσαν ότι συμφωνούν με την ως άνω αίτηση πλην των Νίκου Δημητρίου και της εταιρείας A & N Express Garage Ltd, οι οποίοι, παρουσιαζόμενοι ως πιστωτές της καθ' ης η αίτηση εταιρείας προχώρησαν στην καταχώρηση ενστάσεων. Μέσω των ενστάσεων τους, ενίστανται, όχι μόνο στην επιτυχή έκβαση της αίτησης εκκαθάρισης της ως άνω ασφαλιστικής εταιρείας αλλά και στο διορισμό του προτεινόμενου από την αιτήτρια προσώπου ως εκκαθαριστή, προκρίνοντας και οι δυο συγκεκριμένο άλλο πρόσωπο, ως καταλληλότερο να διοριστεί ως τέτοιος, στην περίπτωση που η αίτηση εκκαθάρισης της εταιρείας έχει επιτυχή έκβαση.

Έντεκα (11) συνολικά λόγοι ένστασης προκρίνονται στις πανομοιότυπες ενστάσεις των ως άνω φερόμενων πιστωτών. Για σκοπούς πληρότητας μεταφέρονται αυτοί στην παρούσα:

- «
1. Η παρούσα Αίτηση είναι αβάσιμη και/ή αντινομική και/ή παράτυπη και/ή αντικανονική και/ή άκυρη και/ή χωρίς πιθανότητα επιτυχίας.
 2. Η Αίτηση και η ένορκη δήλωση που την συνοδεύει περιέχουν ουσιώδεις παρατυπίες και/ή είναι αντικανονικές και/ή παράνομες και εξ αυτού δέον όπως απορριφθούν από το Δικαστήριο.
 3. Η παρούσα αίτηση και η ένορκη δήλωση που την συνοδεύει δεν αποκαλύπτουν γεγονότα τέτοια που να δικαιολογούν την υποβολή της αίτησης για εκκαθάριση της Εταιρείας.
 4. Η ένορκη δήλωση της κας Μαριλένας Ταμαμούνα δεν αποκαλύπτει γεγονότα που να τεκμηριώνουν την αφερεγγυότητα της εταιρείας, OLYMPIC INSURANCE COMPANY LTD και/ή η Αίτηση είναι αστήρικτη καθ' ότι η συνοδευτική της Ένορκη Δήλωση δεν αναφέρεται σε κανένα γεγονός και/ή σε κανένα έγγραφο.
 5. Η επιτυχία της Αίτησης θα έχει ως αποτέλεσμα η Έφορος Ασφαλίσεων να συγκαλύψει όλα τα λάθη και/ή παραλείψεις της στη μη άσκηση του νενομιμομένου εποπτικού ελέγχου επί της Εταιρείας, και/ή τα λάθη και/ή παραλείψεις της και/ή την παράνομη διαδικασία διορισμού προσωρινού εκκαθαριστή την οποία η ίδια ακολούθησε.

6. Η παρούσα αίτηση είναι παράνομη και/ή καταχρηστική και/ή επιπόλαιη και/ή γίνεται για αλλότριο σκοπό και/ή η Αιτήτρια βρίσκεται σε πλήρη συμπαγνία και/ή συνεννόηση με την Εταιρεία, και/ή του προτεινόμενου Εκκαθαριστή με σκοπό να συγκαλύψουν όλες τις παρανομίες που οδήγησαν στην κατάρρευση της Εταιρείας.
7. Η παρούσα αίτηση θα πρέπει να απορριφθεί καθώς υπό τις περιστάσεις δεν είναι δίκαιο και εύλογο, ούτε αποκαλύπτονται ή/και τεκμηριώνονται τέτοιοι λόγοι επιείκειας που να δικαιολογούν την εκκαθάριση της Εταιρείας.
8. Η Αίτηση είναι εντελώς παράτυπη αφού από αυτήν ελλείπει εντελώς η Νομική Βάση και/ή με την Αίτηση οι Αιτητές ζητούν την διάλυση της Εταιρείας και όχι την Εκκαθάριση αυτής και ως εκ τούτου τα αιτητικά της Αίτησης είναι εντελώς παράτυπα.
9. Η Αίτηση δεν μπορεί να επιτύχει καθ' ότι η Αιτήτρια δεν έχει αποδείξει ότι, οι υποχρεώσεις της Εταιρείας υποχρεώσεις προς το Ταμείο Ασφαλιστών Κύπρου (MIF Κύπρου) ανέρχονταν σε ποσοστό 90% ή σε οποιοδήποτε άλλο ποσοστό πέραν του 50% του συνόλου των εκκρεμουσών υποχρεώσεων της και/ή δεν πληρούνται οι πρόνοιες του Άρθρου 31 του Περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων Νόμου (Ασφάλιση ευθύνης έναντι Τρίτου) Νόμου του 2000 (Ν.96(Ι)/2000).
10. Δεν έχει εκδοθεί προσωρινό διάταγμα εκκαθάρισης της Εταιρείας, τέτοια πρόνοια δεν υπάρχει στον Νομο και ως εκ τούτου το Άρθρο 31 του Περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων Νόμου (Ασφάλιση ευθύνης έναντι Τρίτου) Νόμου του 2000 (Ν.96(Ι)/2000) είναι ανεφάρμοστο.
11. Η Αίτηση δεν μπορεί να επιτύχει καθ' ότι η Αιτήτρια δεν έχει αποδείξει ότι ο προτεινόμενος από την Αιτήτρια Εκκαθαριστής είναι πρόσωπο με ειδική γνώση και πείρα σε θέματα ασφαλιστικών επιχειρήσεων ή ότι υπερτερεί σε επαγγελματική εμπειρία από άλλους προτεινόμενους Εκκαθαριστές και/ή δεν πληρούνται οι πρόνοιες του Άρθρου 321 παράγραφος 1 του Περί Ασφαλιστικών και Αντασφαλιστικών Εργασιών και Άλλων Συναφών Θεμάτων Νόμου του 2016 (Ν.38(Ι)/2016).

Τις ως άνω ενστάσεις συνοδεύουν και υποστηρίζουν, αντίστοιχα, πέραν από ένορκες δηλώσεις του Νίκου Δημητρίου και του Νίκου Νικολάου, διευθυντή της εταιρείας A & N Express Garage Ltd και ένορκες δηλώσεις, με ταυτόσημο περιεχόμενο, της Ανδριανής Αντωνίου, εγγεγραμμένης δικηγόρου ως η ίδια αναφέρει στο Δικηγορικό Σύλλογο Αγγλίας και Ουαλίας και Σύμβουλου Αφερεγγυότητας σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία στην Κύπρο.

Ο Νίκος Νικολάου διευθυντής της εταιρείας A & N Express Garage Ltd, με την ένορκη δήλωσή του ημερομηνίας 09.11.2018 που συνοδεύει την ένσταση της ως άνω εταιρείας, εξηγεί ότι η τελευταία διατηρεί συνεργείο επιδιορθώσεων

αυτοκινήτων (ισιωτές), έχοντας συνεργασία με την Olympic Insurance Company Ltd. Εξήγησε ειδικότερα ότι η ως άνω ασφαλιστική εταιρεία απέστειλε στην εταιρεία του ασφαλισμένα της άτομα ή άτομα τα οποία υπέστησαν ζημιές στα αυτοκίνητά τους συνεπεία αμέλειας ασφαλισμένων προσώπων της εταιρείας, με οδηγίες επιδιόρθωσης των εν λόγω ζημιών. Η εταιρεία A & N Garage Ltd, υποδεικνύει, είναι πιστωτής της καθ' ης η αίτηση εταιρείας για το ποσό των €267.535,00 το οποίο προέρχεται από επιδιορθώσεις αυτοκινήτων δυνάμει οδηγιών και έγκρισης της καθ' ης η αίτηση εταιρείας ως πιο πάνω. Προς τούτο απέστειλλαν σχετικά προτιμολόγια - συγκεντρωτική κατάσταση των οποίων παρουσίασε - απαιτώντας την πληρωμή τους. Παρά τις προσπάθειες για πληρωμή των πιο πάνω οφειλόμενων ποσών, μέχρι σήμερα αυτά παραμένουν απλήρωτα.

Ο Νίκος Δημητρίου, στην δική του ένορκη δήλωση, ημερομηνίας 09.11.2018, που συνοδεύει την ένσταση του, προβάλλει επίσης τον εαυτό του ως πιστωτή της καθ' ης η αίτηση εταιρείας. Τούτο ως προκρίνει, δυνάμει ασφαλιστηρίου εγγράφου που κάλυπτε υποστατικό του (εσπιατόριο και ενοικιαζόμενα δωμάτια) έναντι κινδύνου πυρκαγιάς. Το εν λόγω ασφαλισμένο υποστατικό, εξηγεί, το Μάρτιο του 2015 υπέστη καταστροφή και ζημιές από πυρκαγιά, το ύψος των οποίων εκτιμήθηκε στο ποσό των €393.234,00. Ενόψει της άρνησης της καθ' ης η αίτηση εταιρείας να καλύψει τις πιο πάνω ζημιές, προχώρησε στην καταχώρηση αγωγής σε βάρος της τελευταίας στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας, η οποία εξακολουθεί να εκκρεμεί ενώπιον του ως άνω δικαστηρίου.

Παρεμβάλλεται ότι το υπόλοιπο περιεχόμενο των ως άνω ενόρκων δηλώσεων των Νικολάου και Δημητρίου που συνοδεύουν τις εκατέρωθεν ενστάσεις τους, ήτοι οι παράγραφοι 10 έως 43 της δήλωσης του Ν. Νικολάου και των παραγράφων 8 έως 41 της δήλωσης του Ν. Δημητρίου, είναι ουσιαστικά πανομοιότυπο, προκρίνοντας τα ίδια ζητήματα. Οι ως άνω ομνύοντες, παραπέμποντας σε συμβουλές και ενημέρωση της οποίας έτυχαν από την δικηγόρο τους αλλά και από σύμβουλους αφερεγγυότητας, ένας εκ των οποίων ο Chris Ιακωβίδης, το

πρόσωπο δηλαδή που και οι δύο προτείνουν ως κατάλληλο για διορισμό εκκαθαριστή της καθ' ης η αίτηση εταιρείας στην περίπτωση που το δικαστήριο κρίνει ότι η αίτηση θα πρέπει να επιτύχει και να διοριστεί τέτοιος, προβάλλουν τη θέση ότι ο διορισμός του προσωρινού εκκαθαριστή είναι παράτυπος, παράνομος και αντικανονικός. Εν πάση περιπτώσει αποτελεί θέση τους ότι η κατάσταση αφερεγγυότητας στην οποία κατ' ισχυρισμό περιήλθε η καθ' ης η αίτηση εταιρεία θα πρέπει να αποδειχθεί από την πλευρά της αιτήτριας. Επικαλούμενοι πληροφόρηση από τη δικηγόρο τους, υποδεικνύουν ότι το Ταμείο Ασφαλιστών Μηχανοκινήτων Οχημάτων αποτελεί ενδεχόμενο πιστωτή της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, όχι πέραν του 50% των υποχρεώσεων της τελευταίας. Ως εκ τούτου, οι σχετικές πρόνοιες του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Ασφάλιση Ευθύνης έναντι Τρίτου) Νόμος του 2000, (Ν.96(Ι)/2000), ειδικότερα το άρθρο 31, δεν εφαρμόζεται και ότι το δικαστήριο θα πρέπει να αποφασίσει το διορισμό εκκαθαριστή της εταιρείας με βάση την ύπαρξη ειδικής γνώσης και πείρας σε θέματα ασφαλιστικών επιχειρήσεων στη βάση κείμενης νομοθεσίας.

Σωρεία λόγων προβάλλονται από την πλευρά των ως άνω ενόρκως δηλούντων, οι οποίες στοχεύουν στην κατάδειξη της αδυναμίας του προτεινόμενου από την αιτήτρια εκκαθαριστή να επιτελέσει το έργο του ως τέτοιος, σε περίπτωση που το δικαστήριο ήθελε εκδώσει διάταγμα εκκαθάρισης της εταιρείας, αφήνοντας παράλληλα, ανάμεσα σε άλλα, αιχμές για την επιλογή του συγκεκριμένου προσώπου τόσο από την αιτήτρια όσο και από το Ταμείο Ασφαλιστών Μηχανοκίνητων Οχημάτων (ΤΑΜΟ) το οποίο προέβη στην υπόδειξή του. Υποδεικνύοντας ότι ο προτεινόμενος από την αιτήτρια εκκαθαριστής της εταιρείας δεν τηρεί ούτως ή άλλως τα ουσιαστικά κριτήρια του νόμου, ούτε έχει την κατάλληλη εμπειρία και γνώσεις ώστε να μπορεί να ανταποκριθεί στις δυσκολίες ενδεχόμενης εκκαθάρισης της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, εκφράζουν παράλληλα τον προβληματισμό τους κατά πόσο ο προτεινόμενος από την αιτήτρια εκκαθαριστής θα ενεργήσει καλόπιστα ή κατά πόσο θα είναι εντεταλμένος να απορρίπτει οποιεσδήποτε απαιτήσεις δεν εξυπηρετούν το Ταμείο Ασφαλιστών Μηχανοκίνητων Οχημάτων Κύπρου. Αντίθετα, προκρίνουν πως εάν η υπό

συζήτηση αίτηση δεν απορριφθεί από το δικαστήριο, ως εκκαθαριστής της καθ' ης η αίτηση εταιρείας θα πρέπει να διοριστεί ο προτεινόμενος από τους ίδιους σύμβουλος αφερεγγυότητας, Chris Ιακωβίδης, ως το καταλληλότερο άτομο για να ενεργήσει ως τέτοιος. Εισηγούνται ότι έχει τεράστια πείρα στον τομέα και είναι καταλληλότερος για διορισμό ως εκκαθαριστής της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, έχοντας όλα τα προσωπικά και επαγγελματικά εκέγγυα ικανότητας, γνώσεων και ανεξαρτησίας στα οποία και παραπέμπουν. Ειρήσθω εν παρόδω, συμπληρώνουν, ο τελευταίος υπέβαλε προσφορά στην Έφορο Ασφαλίσεων για το διορισμό του ως προσωρινός εκκαθαριστής, η οποία όμως αγνοήθηκε.

Η Ανδριανή Αντωνίου, ως η ίδια υποδεικνύει, εγγεγραμμένη δικηγόρος στο Δικηγορικό Σύλλογο της Αγγλίας και Ουαλίας και Σύμβουλος Αφερεγγυότητας σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία στην Κύπρο, με ένορκες της δηλώσεις, το περιεχόμενο των οποίων ουσιαστικά είναι ταυτόσημο, υποστηρίζει επίσης τις ως άνω δυο ενστάσεις. Σύμβουλος στην CRI Group, όπου εργάζεται από το 2011, εταιρείας που ως εξηγεί ειδικεύεται σε θέματα αφερεγγυότητας, στην οποία, όπως διαφάνηκε κατά την εξέλιξη της διαδικασίας διευθύνων σύμβουλος είναι ο προτεινόμενος εκκαθαριστής από τους ενιστάμενους, Chris Ιακωβίδης, παραπέμπει σε δηλώσεις του προσωρινού εκκαθαριστή της καθ' ης η αίτηση εταιρείας σε ραδιοφωνική εκπομπή στη Βουλγαρία, τις οποίες χαρακτηρίζει λανθασμένες, υποστηρίζοντας παράλληλα ότι ο κ. Νακούζη δεν φαίνεται να έχει την κατάλληλη πείρα και ικανότητα να ασκήσει δεόντως τα καθήκοντα του. Ο κ. Νακούζη, υποδεικνύει, μέσω συμπεριφοράς και δηλώσεών του, στις οποίες ειδικότερα αναφέρεται και σχολιάζει, θα επιφέρει μεγάλη σύγχυση και αχρείαστη ταλαιπωρία στους χιλιάδες πιστωτές της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, ειδικότερα σε εκείνους που διαμένουν εκτός Κύπρου. Αποτελεί θέση της πως με τις δηλώσεις στις οποίες προέβηκε και οι οποίες γνωστοποιήθηκαν, ο κ. Νακούζη δεν υπέδειξε την απαραίτητη επάρκεια και επιμέλεια στην παροχή επαγγελματικών υπηρεσιών και/ή συμβουλών την οποία οφείλει να διατηρεί σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία και κανονισμούς.

Έχοντας εξασφαλιστεί εκατέρωθεν διατάγματα ανιεξέτασης τόσο της ομνύουσας Ταμαριουνά όσο και των Νίκου Νικολάου και Νίκου Δημητρίου, επί συγκεκριμένων ζητημάτων και πτυχών των ως άνω δηλώσεών τους, οι συνήγοροι των δυο πλευρών προχώρησαν στην ανιεξέταση τους.

Η κα Ταμαριουνά, ανιεξεταζόμενη αναφέρθηκε και εξήγησε τον τρόπο υπολογισμού και αποτίμησης της αξίας των περιουσιακών στοιχείων και του ενεργητικού της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, επιμένοντας ότι η ανάκληση της άδειας ασφαλιστικών εργασιών της τελευταίας από την υπηρεσία της έγινε ενόψει της αφερεγγυότητας της εταιρείας και ενόψει του γεγονότος ότι δεν κάλυπτε τις ελάχιστες κεφαλαιουχικές απαιτήσεις. Με δεδομένη την κατάσταση των οικονομικών της καθ' ης η αίτηση εταιρείας όπως την εξήγησε και την συνακόλουθη ανάκληση της άδειας της, υποστήριξε ότι η αιτήτρια είχε κάθε δικαίωμα να προωθήσει την υπό συζήτηση αίτηση εκκαθάρισης. Αποτέλεσε θέση της ότι η υπηρεσία της, κατά τον τρόπο που εξήγησε, προέβηκε στη δέουσα έρευνα για την αξία των περιουσιακών στοιχείων της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, επισημαίνοντας το γεγονός ότι η τελευταία δεν ήταν σε θέση να παραδώσει ως είχε υποχρέωση, όπως και οι ελεγκτές της, σχετικά στοιχεία προς τούτο. Ο διορισμός του προσωρινού εκκαθαριστή, υπέδειξε, έγινε από την Έφορο Ασφαλειών στη βάση της κείμενης νομοθεσίας, υποστηρίζοντας παράλληλα πως σύμφωνα με τους υπολογισμούς της υπηρεσίας της το Ταμείο Ασφαλιστών Μηχανοκίνητων Οχημάτων (ΤΑΜΟ) καθ' όλα δικαιωματικά εισηγήθηκε το διορισμό συγκεκριμένου προσώπου ως εκκαθαριστή της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, απορρίπτοντας υποβολές θέσεων ότι οι όποιοι υπολογισμοί σε σχέση με τις υποχρεώσεις της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, ήταν λανθασμένοι.

Τόσο ο Νίκος Νικολάου όσο και ο Νίκος Δημητρίου, ανιεξεταζόμενοι, αφού αναφέρθηκαν στη σχέση τους με την καθ' ης η αίτηση εταιρεία και στα ποσά που ως πιστωτές θεωρούν ότι δικαιούνται από αυτή, αποσαφήνισαν και ουσιαστικά διακήρυξαν πως δεν έχουν ένσταση στην εκκαθάριση της εταιρείας, εστιάζοντας τελικά την ένστασή τους στο πρόσωπο του προτεινόμενου εκκαθαριστή. Με

αναφορές πρωτίστως σε πληροφόρηση την οποία έτυχαν από τη δικηγόρο τους και από άλλους παράγοντες, προέβαλαν τη θέση ότι ο πλέον κατάλληλος να επιτελέσει το ρόλο του εκκαθαριστή της ως άνω εταιρείας δεν είναι άλλος από τον Chris Ιακωβίδη, στα προσόντα του οποίου επί του γενικότερου ζητήματος της εκκαθάρισης εταιρειών αναφέρθηκαν. Ταυτόχρονα δεν παρέλειψαν να μεταφέρουν ανησυχίες που τέθηκαν υπόψη τους σε σχέση με την επάρκεια του προτεινόμενου εκκαθαριστή να επιτελέσει το ρόλο του ως τέτοιος στη συγκεκριμένη περίπτωση, αλλά και τυχόν αλλότρια κίνητρα που δυνατόν να εξυπηρετούσε η Έφορος Ασφαλειών προτείνοντας το διορισμό του συγκεκριμένου προσώπου, θέλοντας να καλύψει τυχόν δικές της ευθύνες για την εξέλιξη εν γένει των πραγμάτων σε σχέση με την καθ' ης η αίτηση εταιρεία.

Με τις τελικές τους εισηγήσεις, τις οποίες οι ευπαιδευτοι συνήγοροι προνόησαν να καταγράψουν και να θέσουν υπόψη του δικαστηρίου, υποστήριξαν τις εκατέρωθεν θέσεις τους. Τούτο έπραξαν και διά ζώσης κατά το στάδιο της ακρόασης. Υποστήριξαν τις θέσεις τους με αναφορά τόσο στην προφορική αλλά και στη γραπτή μαρτυρία που τέθηκε υπόψη του δικαστηρίου. Το δικαστήριο με πολλή προσοχή έχει σημειώσει τις αναφορές, τοποθετήσεις, τα επιχειρήματα και εισηγήσεις των δυο πλευρών για τα ζητήματα που εγείρονται στα πλαίσια της παρούσας. Ειδικότερη αναφορά στις εισηγήσεις τους γίνεται σε μεταγενέστερο στάδιο και όπου τούτο κρίνεται σκόπιμο και αναγκαίο για σκοπούς της παρούσας απόφασης, έχοντας πάντα κατά νου ότι δεν απαιτείται ειδικότερη αναφορά η πραγμάτευση κάθε επιχειρήματος που προβάλλεται (βλ. **Θεμιστοκλέους ν. Δημοκρατίας** Ποιν. Έφ. 176/2018, ημερομηνίας 11.01.2019 και **Οδυσσία ν. Αστυνομίας** (1999) 2 Α.Α.Δ. 490).

Έχοντας ήδη σημειώσει τις θέσεις των πλευρών στη διαδικασία, έχω παράλληλα παρακολουθήσει τους μάρτυρες που κατέθεσαν ενώπιον μου με ιδιαίτερη περίσκεψη και προσοχή, χωρίς να περιοριστώ σε όσα πιο πάνω σε αδρές γραμμές έχουν παρατεθεί. Σε κάθε περίπτωση έχω καταγράψει νοητικά την εντύπωσή μου από τη ζωντανή εικόνα τους καθ' ον χρόνο έδιναν μαρτυρία ενώπιον

του δικαστηρίου, τη συμπεριφορά και αντιδράσεις τους στις ερωτήσεις που τους υποβάλλονταν, τον τρόπο με τον οποίο απαντούσαν, τη σαφήνεια και αμεσότητα των απαντήσεων τους.

Στο πλαίσιο της αξιολόγησης της τεθείσας ενώπιον του δικαστηρίου μαρτυρίας, (έχοντας πάντα επίγνωση ότι η αξιοπιστία θα πρέπει να εκτιμάται αποσυναρτημένα από το επίπεδο απόδειξης) το δικαστήριο διατηρεί πάντα κατά νου, ανάμεσα σε άλλα, το στάδιο κατά το οποίο προέκυψε η μαρτυρία, την πηγή και την εμβέλεια των γνώσεων των μαρτύρων, την τυχόν ύπαρξη προσωπικού συμφέροντος ή προκατάληψης στην υπόθεση, τις ευκαιρίες που οι μάρτυρες είχαν να αντιληφθούν προσωπικά τα διαδραματισθέντα, τη μνήμη και τους λόγους που είχαν να θυμούνται, να πιστεύουν και να προωθούν αυτά περί των οποίων κατέθεταν.

Η ανάλυση των στοιχείων που οδηγούν στην αξιολόγηση της φιλαλήθειας ενός μάρτυρα, έχει, όπως αναφέρθηκε στην υπόθεση **Sayed v. Πλοίου M/V Mary John κ.α.** (2002) 1 Α.Α.Δ. 661, δυο επάλληλα στοιχεία. Το πρώτο αφορά στο περιεχόμενο της ίδιας της μαρτυρίας. Τα αναφερόμενα σε αυτή υποβάλλονται στη βάσανο της εύλογα αναμενόμενης ανθρώπινης λειτουργίας και βεβαίως συγκρίνονται και με το υπόλοιπο μαρτυρικό υλικό στην υπόθεση. Το άλλο, ανάγεται στην έμφυτη ικανότητα του ανθρώπου να διακρίνει από το σύνολο της προσωπικότητας αυτού που εξιστορεί κάτι αν λέει την αλήθεια. Σε κάθε περίπτωση το δικαστήριο έχει τη δυνατότητα να αποδεχθεί μέρος μιας μαρτυρίας και να απορρίψει άλλη. Δεν υπάρχει κανόνας ότι μία μαρτυρία θα πρέπει να γίνει δεκτή ή να απορριφθεί στην ολότητα της (βλ. **Kadis v. Nicolaou and another** (1988) 1 CLR 212).

Δεν έχω αμφιβολία ότι η μάρτυρας Ταμαμουνά που κλήθηκε για την πλευρά της αιτήτριας, υπήρξε ειλικρινής μάρτυρας, θέτοντας υπόψη του δικαστηρίου όσα η ίδια γνώριζε για την υπόθεση, χωρίς αμφιταλαντεύσεις, αντιφάσεις ή αυτοαναιρέσεις δυνάμενες να κλονίσουν την αξιοπιστία της. Με λόγο

πειστικό εξήγησε τις ενέργειες τόσο της ίδιας όσο και άλλων εμπλεκομένων στην εξέλιξη των γεγονότων που εδώ ενδιαφέρουν από την υπηρεσία της, θέτοντας υπόψη του δικαστηρίου τα γεγονότα όπως εξελίχθηκαν κατά πάντα ουσιώδη χρόνο, χωρίς διάθεση να παραστήσει γεγονότα που δεν ανταποκρίνονταν στην πραγματικότητα.

Είναι φανερό ότι οι τοποθέτησες τόσο του Νίκου Δημητρίου όσο και του Νίκου Νικολάου σε σχέση με την επάρκεια και τα προσόντα του προτεινόμενου από την αιτήτρια εκκαθαριστή, στηρίζονταν όχι σε πρωτογενή γνώση αλλά σε πληροφόρηση την οποία έλαβαν επί του θέματος από τον Chris Ιακωβίδη, αυτοπροτεινόμενο στα αρχικά στάδια και πριν τη δρομολόγηση της παρούσας αίτησης να διοριστεί ως εκκαθαριστής της εταιρείας Olympic Insurance Company Ltd και πρόσωπο που οι ίδιοι, μέσω της επιχειρούμενης παρέμβασής τους στη διαδικασία υποδεικνύουν ως τον καταλληλότερο να αναλάβει το ρόλο του εκκαθαριστή της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, στην εκκαθάριση της οποίας ως τελικά δήλωσαν ανεξεταζόμενοι από το εδώλιο του μάρτυρα, δεν ενίστανται. Την ευρύτερη εικόνα άλλωστε που οι ίδιοι είχαν τόσο για την κατάσταση της καθ' ης η αίτηση εταιρείας όσο και την ακαταλληλότητα του προτεινόμενου από την αιτήτρια εκκαθαριστή, συμπλήρωσε η ενημέρωση της οποίας έτυχαν και από την κοινή τους συνήγορο στην παρούσα διαδικασία. Σε κάθε περίπτωση, δεν διατηρώ οποιαδήποτε αμφιβολία ότι ήταν ειλικρινείς καθ' ον χρόνο, ο μεν Νίκος Δημητρίου αναφερόταν στο γεγονός πως στη βάση ασφαλιστικού εγγράφου που συνομολόγησε με την καθ' ης η αίτηση εταιρεία, δρομολόγησε την Αγωγή Αρ. 2759/2016 στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας, μέσω της οποίας, από κοινού με τον ιδιοκτήτη του ακινήτου διεκδικούν από την ως άνω εταιρεία την κάλυψη των ζημιών που υπέστησαν υποστατικά (εστιατόριο και ενοικιαζόμενα δωμάτια) λόγω πυρκαγιάς, αγωγή η οποία εξακολουθεί να εκκρεμεί. Ομοίως, δεν διατηρώ οποιαδήποτε αμφιβολία ότι ο διευθυντής της εταιρείας A & N Express Garage Ltd, Νίκος Νικολάου, μετέφερε την αλήθεια στο δικαστήριο όταν υπεδείκνυε πως στα πλαίσια των δραστηριοτήτων της η ως άνω εταιρεία, η οποία διατηρεί συνεργείο επιδιορθώσεων αυτοκινήτων (ισιωτές αυτοκινήτων), συνεργαζόταν με την

καθ' ης η αίτηση εταιρεία, επιδιορθώνοντας οχήματα ασφαλισμένων στην τελευταία οδηγών ή προσώπων που τα οχήματά του υπέστησαν ζημιές συνεπεία αμέλειας ασφαλισμένων προσώπων της καθ' ης η αίτηση εταιρείας.

Έχει ήδη σημειωθεί ότι οι ως άνω ενιστάμενοι αιτιολόγησαν την παρέμβαση τους στην υπό συζήτηση αίτηση εκκαθάρισης, προβάλλοντας και προκρίνοντας ότι αποτελούν πιστωτές της καθ' ης η αίτηση εταιρείας. Ότι κατά προτεραιότητα αισθάνομαι θα πρέπει να απασχολήσει στο πλαίσιο της παρούσας, είναι αυτή καθ' αυτή η δυνατότητα των ως άνω ενιστάμενων να συμμετάσχουν στην υπό συζήτηση διαδικασία, όντας, ως οι ίδιοι διατείνονται, πιστωτές της καθ' ης η αίτηση εταιρείας. Αποτελεί άλλωστε τούτο ζήτημα που στην εξέλιξη της διαδικασίας προβλήθηκε από την πλευρά της αιτήτριας. Τυχόν μη αναγνώριση σε αυτούς της ιδιότητας του «πιστωτή», με την έννοια που νομολογιακά έχει ερμηνευθεί ότι αποδίδεται στον όρο όπως αυτός εντοπίζεται στο άρθρο 213(1) του Κεφ. 113, εκ των πραγμάτων δεν θα μπορούσε να επιτρέψει την περαιτέρω ενασχόληση με τις προβαλλόμενες ενστάσεις τους, αφού σε τέτοια περίπτωση οι πιο πάνω θα στερούνται της αναγκαίας νομιμοποίησης «*locus standi*» να παρίστανται και να συμμετέχουν στην παρούσα διαδικασία. (βλέπε και' αναλογία **Σπανού v. G.I.P. Constructions Ltd** (1999) 1 A.A.Δ. 315).

Στην αμέσως πιο πάνω αναφερόμενη απόφαση, το Ανώτατο Δικαστήριο εξετάζοντας την έννοια του όρου «πιστωτής» ως αυτός εντοπίζεται στο άρθρο 213 (1) του Κεφ.113, επεσήμανε ότι οι πρόνοιες του εν λόγω άρθρου είναι ταυτόσημες με τις πρόνοιες του S 224(1) του Αγγλικού Νόμου **Company's Act 1948**. Υποδείχτηκε, μεταξύ άλλων ότι:

«..... Ο όρος "πιστωτής", βάσει του ίδιου άρθρου του αγγλικού νόμου, δεν περιλαμβάνει "a person whose debt is substantially disputed even if the company is in fact insolvent" - πρόσωπο του οποίου η οφειλή τελεί υπό ουσιαστική αμφισβήτηση ακόμα και αν η εταιρεία είναι στην πραγματικότητα αφερέγγυα (βλ. **Mann v. Golstein** [1968] 1 W.L.R. 1091, **Re Lympne Investments** [1972] 1 W.L.R. 523, *Palmer's* πιο πάνω, σελ. 1127, παρ. 85-14, *Halsbury's Laws of England*, 4th Ed., Vol. 7, para. 1004). Δεν περιλαμβάνει, δηλαδή, πρόσωπο του οποίου αμφισβητείται αυτή τούτη η ιδιότητα του πιστωτή. Δεν περιλαμβάνει, επίσης,

πρόσωπο το οποίο έχει βέβαιη απαίτηση για αποζημιώσεις οι οποίες όμως δεν είναι εκκαθαρισμένες (βλ. *Re Pen-y-van Colliery Co.* [1877] 6 Ch. D. 477). »

Όπως άλλωστε σημειώνεται στο σύγγραμμα **Palmer's Company Precedents, (Part 2) Winding Up, 17^η Έκδοση**, σελ. 39:

«A creditor of the company for a sum of money presently and unconditionally due and payable is unquestionably a creditor who can present a petition for winding up.»

Πρόσωπο του οποίου κατά τρόπο ουσιαστικό αμφισβητείται η οφειλή, στερείται του απαραίτητου locus standi ώστε να αιτηθεί την εκκαθάριση εταιρείας (βλ. υπόθεση **Σπανού** (ανωτέρω)). Στην περίπτωση που το Δικαστήριο θεωρεί ότι υπάρχει οποιαδήποτε αμφιβολία κατά πόσο το χρέος οφείλεται ή όχι, τότε είναι η εταιρεία που θα πρέπει να επωφεληθεί από αυτή την αμφιβολία. Επί του ζητήματος, στην υπόθεση **Charles Forte Investments Ltd v. Amanda** (1964) Ch. 240 Court of Appeal, λέχθηκε ότι: *«The petition to wind up was misconceived as there were alternative and more suitable remedies, namely, an action»*. Όταν εύλογα αμφισβητείται το κατ' ισχυρισμό οφειλόμενο ποσό, τότε η ενδεδειγμένη διαδικασία για σκοπούς εξακρίβωσης της οφειλής δεν μπορεί να είναι η αίτηση διάλυσης αλλά τα ζητήματα εξακρίβωσης της ύπαρξης της κατ' ισχυρισμό οφειλής, θα πρέπει να αποφασίζονται και επιλύονται στα πλαίσια πολιτικής αγωγής. Σχετικό είναι επίσης το ακόλουθο απόσπασμα από την παρ. A7-063 του Συγγράμματος **Commercial Litigation Pre - emptive remedies** Sweet & Maxwell 2007:

«On application by the company for an injunction to restrain the presentation of a winding up petition, the court must balance an unpaid creditors undoubted right to petition on the basis of an undisputed debt as against the company's right not to have its commercial standing and credit damaged, so being presuured into paying a debt which is not due...if there is doubt as to whether there is a genuine dispute as to whether the debt is owed or not, then it should be the company which is entitled to the benefit of it.»

Ομοίως, επί του συζητούμενου, στο σύγγραμμα **Pennigton's Company Law** 4^η έκδοση, σελ.679 καταγράφεται πως:

«if a creditor has reason to expect that the company will raise a plausible defence to his claim, his best course is to sue the company by action and to present a winding up petition when he has obtained judgment against it. The company will then be estopped by the judgment from disputing the petitioner's claim on its merits....»

Στη βάση των ως άνω, είναι φανερό ότι στον όρο «πιστωτής» δεν εμπίπτει πρόσωπο του οποίου η οφειλή τελεί υπό ουσιαστική αμφισβήτηση, ακόμα και εκεί όπου η εταιρεία είναι στην πραγματικότητα αφερέγγυα (βλ. **Mann and Another v. Goldstein and Another** (1968) 2 ALL E.R. 769). Η οφειλή προς τον πιστωτή θα πρέπει να είναι συγκεκριμένη και αδιαμφισβήτητη (βλ. **Αναφορικά με την εταιρεία Loukos Manufacturers Ltd** (1998) 1 A.A.Δ. 2226 και **Re James Millward & Co Ltd** (1940) Ch.333). Ως σημειώθηκε εσ' άλλου στην **Ανδρέας Χατζηγιάννης v. C & J Kyprianou Promotions** (2010) 1 A.A.Δ. 991, η υποβολή αίτησης για εκκαθάριση εταιρείας δεν αποτελεί πρόσφορη μέθοδο εκδίκασης αμφισβητούμενης απειλής. Ομοίως, στην υπόθεση **Mann** (ανωτέρω) σημειώθηκε πως: *«the winding up jurisdiction is not for the purpose of deciding a disputed debt.»* ενώ στην **Stonegate Securities Ltd v. Gregory** (1980) 1 All E.R. 241 επιβεβαιώθηκε πως: *«winding-up proceedings are not suitable proceedings in which to determine a genuine dispute whether the company owes the sum in question.»*

Επανερχόμενος στα γεγονότα που περιβάλλουν την υπό συζήτηση περίπτωση και στη βάση όλων όσων έχουν τεθεί υπόψη του δικαστηρίου, είναι φανερό κατά την αντίληψή μου ότι ο Νίκος Δημητρίου δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως «πιστωτής» της καθ' ης η αίτηση εταιρείας. Το γεγονός ότι η ισχυριζόμενη οφειλή που διεκδικεί σε βάρος της καθ' ης η αίτηση εταιρείας - δυνάμει ασφαλιστηρίου εγγράφου ως υποστηρίζει - για την κάλυψη ζημιών που υπέστησαν υποστατικά από πυρκαγιά, ύψους €393.234,00, τελεί υπό ουσιαστική αμφισβήτηση, καταμαρτυρείται από το γεγονός και μόνο, ως ο ίδιος εξήγησε τούτο, ότι σε σχέση με το ζήτημα εκκρεμεί αγωγή που ο ίδιος μαζί με άλλο πρόσωπο - τον ιδιοκτήτη του ακινήτου - προώθουν στο Επαρχιακό Δικαστήριο

Λευκωσίας (Αγωγή Αρ. 2759/2016) για το πιο πάνω ποσό. Η οφειλή δηλαδή που ο ίδιος προκρίνει ότι δικαιούται και η οποία, κατά τον ίδιο πάντα, τον καθιστά «πιστωτή» της καθ' ης η αίτηση, τελεί υπό ουσιαστική αμφισβήτηση και υπό δικαστική κρίση στο πλαίσιο της ως άνω αγωγής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας. Πραγματικότητα που από μόνη της, έχοντας κατά νου όλα τα πιο πάνω, δεν επιτρέπει την υπαγωγή του στην έννοια του όρου «πιστωτής» σύμφωνα με το άρθρο 213(1) του Κεφ.113.

Σοβαρά απασχολεί επίσης, αν η οφειλή που προκρίνεται από την πλευρά της εταιρείας A & N Express Garage Ltd ότι της οφείλει η Olympic Insurance Company Ltd, δύναται να χαρακτηριστεί αδιαμφισβήτητη και ξεκαθαρισμένη οφειλή, δυνάμενη έτσι να προσδώσει στην εταιρεία A & N Express Garage Ltd την ως άνω ιδιότητα του «πιστωτή». Έχει ήδη τεθεί υπόψη του δικαστηρίου και έγινε αποδεκτό το γεγονός της συνεργασίας της ως άνω εταιρείας με την καθ' ης η αίτηση ασφαλιστική εταιρεία όπως την εξήγησε ο διευθυντής της A & N Express Garage Ltd, Νίκος Νικολάου. Τούτο όμως, δεν διαφοροποιεί το γεγονός πως παρά τις τοποθετήσεις του μάρτυρα Νικολάου για την ύπαρξη και το ύψος του ως άνω ισχυριζόμενου ως οφειλόμενου ποσού, αποτέλεσμα της ως άνω συνεργασίας, κανένα στοιχείο ή μαρτυρία δεν τέθηκαν υπόψη του δικαστηρίου ικανά, όχι μόνο να τα επιβεβαιώσουν αλλά και να άρουν κάθε εγειρόμενη αμφισβήτηση ως αναδείχθηκε από την πλευρά των αιτητών, τόσο για την ύπαρξη όσο και για το ύψος του διεκδικούμενου ποσού. Η παρουσίαση από την πλευρά της εταιρείας A & N Express Garage Ltd, καταλόγου προτιμολογίων αλλά και των ίδιων των προτιμολογίων, ως ο μάρτυρας Νικολάου τα χαρακτήρισε - ορισμένα εκ των οποίων ως εξηγήθηκε στο δικαστήριο αφορούν ισχυριζόμενες εργασίες που προσφέρθηκαν από την εταιρεία του κατά τον πιο πάνω τρόπο στην καθ' ης η αίτηση μέχρι και δέκα (10) χρόνια σχεδόν προηγουμένως - χωρίς να επιβεβαιώνεται με οποιοδήποτε τρόπο από την πλευρά της καθ' ης η αίτηση η αποδοχή και αναγνώριση τους ή έστω η παραλαβή αυτών των εγγράφων, δεν εξυπηρετεί ασφαλώς το στόχο της αναγνώρισης της οφειλής από την πλευρά της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, πολύ δε περισσότερο της κατάδειξης κατά τον τρόπο

που απαιτείται σε διαδικασίες ως η υπό συζήτηση, ότι η συγκεκριμένη οφειλή είναι συγκεκριμένη, καθορισμένη και αδιαμφισβήτητη. Γεγονός παραμένει πως πέραν από τις αναφορές του μάρτυρα Νικολάου, διευθυντή της A & N Express Garage Ltd, δεν τέθηκαν υπόψη του δικαστηρίου οποιαδήποτε στοιχεία ή μαρτυρία π.χ. τιμολόγια, αποδείξεις, έγγραφα αναγνώρισης του χρέους κλπ, τα οποία από την όψη τους και μόνο θα καταμαρτυρούσαν την αναγνώριση εκ μέρους της καθ' ης η αίτηση εταιρείας του ως άνω οφειλόμενου ποσού ή έσω μέρους του. Επί τούτου, σημειώνεται πως παρά την επίκληση εκ μέρους του μάρτυρα Νικολάου της δυνατότητας προσαγωγής μαρτυρίας προς επίρρωση των αναφορών του σε σχέση με το ως άνω διεκδικούμενο ως οφειλόμενο ποσό, κανένα τέτοιο άλλο στοιχείο ή μαρτυρία δεν τέθηκαν τελικά υπόψη του δικαστηρίου. Σε σχέση άλλωστε με την ισχυριζόμενη οφειλή, ως αυτή προκρίνεται από την εταιρεία A & N Express Garage Ltd, πέραν του γεγονότος ότι δεν έγινε επίκληση ή παρουσίαση οποιασδήποτε δικαστικής απόφασης που να επιβεβαιώνει αυτήν ή μέρος της, δεν φαίνεται σε οποιοδήποτε στάδιο να έχει σταλεί από την πλευρά της εταιρείας A & N Express Garage Ltd οποιαδήποτε γραπτή ειδοποίηση – επιστολή απαίτησης, στη βάση του άρθρου 212(α) του Κεφ.113, με την οποία να καλείται η καθ' ης η αίτηση εταιρεία να καταβάλει ή να εξασφαλίσει ή να διευθετήσει τα ισχυριζόμενα ως οφειλόμενα ποσά.

Είναι γεγονός ότι σύμφωνα με εδάφιο 1 του άρθρου 213 του Περί Εταιρειών Νόμου, Κεφ.113, στην έννοια του πιστωτή περιλαμβάνεται και ο ενδεχόμενος ή μελλοντικός πιστωτής. Το ζήτημα, μεταξύ άλλων, έχει απασχολήσει και στην υπόθεση **Σπανού** (ανωτέρω), όπου με παραπομπή σε σχετική επί του θέματος Αγγλική νομολογία και συγγράμματα υποδείχτηκε πώς:

«Βάσει του άρθρου 213(1) στην έννοια του "πιστωτή" περιλαμβάνεται και ο "ενδεχόμενος ή μελλοντικός πιστωτής" (contingent or prospective creditor). Σύμφωνα με την αγγλική νομολογία ως ενδεχόμενος πιστωτής, βάσει του άρθρου 224(1) του αγγλικού Νόμου, θεωρείται "a person towards whom, under an existing obligation, the company may or will become subject to a present liability on the happening of some future event or at some future debt" - πρόσωπο έναντι του οποίου, βάσει υφιστάμενης υποχρέωσης, η εταιρεία ενδέχεται ή πρόκειται να ευρεθεί υπόλογη παρούσης ευθύνης με την επέλευση κάποιου μελλοντικού γεγονότος ή σε κάποια

μελλοντική ημερομηνία (βλ. *Re William Hockley* [1962] 1 W.L.R. 555, *Re Community Development Pty* [1969] Qd. R.I και *Palmer's Company Law*, 23rd Ed., 1127, para. 85-15). Με άλλα λόγια, "ενδεχόμενος ή μελλοντικός πιστωτής" σημαίνει πιστωτή υπό αναβλητική αίρεση ή πιστωτή υπό αναβλητική προθεσμία όπως είναι ο πιστωτής μη ληξιπρόθεσμου χρέους, π.χ. μη πληρωτέας συναλλαγματικής, ή ο εγγυητής που δεν ξόφλησε χρέος της εταιρείας ή ο εκμισθωτής αναφορικά με μελλοντικά ενοίκια.»

Κατά τον ίδιο πιο πάνω τρόπο, στην υπόθεση **Stonegate Securities Ltd v. Gregory** (ανωτέρω), το Αγγλικό Εφετείο ερμηνεύοντας τους αντίστοιχους όρους όπως εντοπίζονται στο άρθρο το 224(1) του Αγγλικού Company's Act του 1948, υποδεικνύει πως:

"...in my opinion the expression "contingent creditor" means a creditor in respect of a debt which will only become due in an event which may or may not occur; and a prospective creditor is a creditor in respect of a debt which will certainly become due in the future, either in some date which has been already determined or on some date determinable by reference to future events".

Επανερχόμενος στην υπό συζήτηση περίπτωση, είναι σημαντικό να σημειωθεί πως στη βάση όλων όσων έχουν τεθεί υπόψη του δικαστηρίου και έγιναν αποδεκτά, οι ως άνω προβαλλόμενοι ως «πιστωτές» της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως «ενδεχόμενοι ή μελλοντικοί πιστωτές». Τούτο, καθ' ην έκταση οι όποιες απαιτήσεις οι ίδιοι προβάλλουν σε βάρος της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, δεν είναι ξεκαθαρισμένες ούτε έχει επιβεβαιωθεί η υποχρέωση της τελευταίας προς αυτούς, τελώντας απλώς υπό την αναβλητική αίρεση επέλευσης κάποιου γεγονότος ή υπό αναβλητική προθεσμία. Αντίθετα, στη βάση όλων όσων έχουν τεθεί υπόψη του δικαστηρίου, οι προβαλλόμενες αξιώσεις τους σε βάρος της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, τελούν υπό αμφισβήτηση.

Με δεδομένο ότι οι ως άνω ενιστάμενοι δεν αποτελούν, στο παρόν στάδιο, ούτε υφιστάμενους ούτε ενδεχόμενους ή μελλοντικούς «πιστωτές» της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, υπό την έννοια που ο όρος έχει νομολογιακά ερμηνευθεί ότι περιλαμβάνεται στο άρθρο 213(1) του Κεφ.113, αναπόδραστη είναι η κατάληξη

ότι στερούνται εκ των πραγμάτων του αναγκαίου *locus standi* για συμμετοχή στην παρούσα διαδικασία κατά τον τρόπο που επιχειρούν τούτο. Συνακόλουθα οι ενστάσεις τους δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη στα πλαίσια της παρούσας διαδικασίας.

Η ως άνω κατάληξη του δικαστηρίου, αποβαίνουσα καταλυτική για την απόπειρα των ως άνω ενιστάμενων να παρέμβουν και να συμμετάσχουν στη διαδικασία εκκαθάρισης της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, δεν διαφοροποιεί ασφαλώς την αναγκαιότητα να κριθεί δικαστικά η προωθούμενη από την πλευρά της Εφόρου Ασφαλίσεων αίτηση εκκαθάρισης της καθ' ης η αίτηση εταιρείας. Το δικαιολογημένο ή μη της έκδοσης των αιτούμενων διαταγμάτων εξακολουθεί να απασχολεί, αποτελώντας αντικείμενο δικαστικής κρίσης σύμφωνα με το νόμο, τους κανονισμούς και την κείμενη νομολογία.

Δεδομένη και αδιαμφισβήτητη είναι η ανάκληση της άδειας άσκησης ασφαλιστικών εργασιών που κατείχε η καθ' ης η αίτηση εταιρεία. Ανάκληση η οποία σύμφωνα με τους αιτητές και την κα Ταμαμουνά έγινε κατ' επίκληση και στη βάση του άρθρου 151 του περί Ασφαλιστικών και Αντασφαλιστικών Εργασιών και Άλλων Συναφών Θεμάτων νόμου (Ν.38(Ι)/2016). Κατ' εφαρμογή δε των εκ του νόμου προβλεπόμενων διαδικασιών, η σχετική ανάκληση επικυρώθηκε από το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Οικονομικών, ενώ ακολούθησαν οι προβλεπόμενες αναρτήσεις, γνωστοποιήσεις και δημοσιεύσεις. Ως προκύπτει από τα στοιχεία που τέθηκαν υπόψη του δικαστηρίου και ως εξήγησε η κα Ταμαμουνά καταθέτοντας από το εδώλιο του μάρτυρα, η ως άνω ανάκληση ήταν αποτέλεσμα της κατάληξης της Εφόρου Ασφαλίσεων ότι η καθ' ης η αίτηση εταιρεία δεν πληρούσε τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις αφού οι τρέχουσες υποχρεώσεις της υπερβαίνουν τα ρευστοποιήσιμα περιουσιακά της στοιχεία, συνθήκες που υπεδείκνυαν την ύπαρξη σημαντικής αβεβαιότητας για τη συνέχιση της εταιρείας ως δρώσα οικονομική μονάδα, καθιστώντας την ανίκανη να πληρώσει τα χρέη της.

Σύμφωνα με το άρθρο 318 του περί Ασφαλιστικών και Αντασφαλιστικών Εργασιών και Άλλων Συναφών Θεμάτων νόμοι του 2016 έως 2019 (Ν.38(Ι)/2016):

«(1) Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του εδαφίου (2), η ανάκληση της άδειας άσκησης ασφαλιστικών εργασιών που χορηγήθηκε σε ασφαλιστική επιχείρηση που υπόκειται στις διατάξεις του παρόντος Νόμου, υπάγεται την αναγκαστική διάλυση και εκκαθάριση της επιχείρησης αυτής από το Δικαστήριο δυνάμει του περί Εταιρειών Νόμου, του οποίου οι οικείες διατάξεις εφαρμόζονται κατά την έκταση, κατά την οποία αυτές δεν προσκρούουν στις διατάξεις του παρόντος Νόμου και των δυνάμει αυτού εκδιδόμενων Κανονισμών που κατατίθενται στη Βουλή των Αντιπροσώπων για έγκριση:

Νοείται ότι στην περίπτωση που προβλέπεται στο εδάφιο (1), οι διατάξεις του Δέκατου Κεφαλαίου του Μέρους II δεν εφαρμόζονται.

(2) Η ανάκληση της άδειας δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 151 του παρόντος Νόμου δεν επάγεται την αναγκαστική διάλυση και εκκαθάριση της ασφαλιστικής επιχείρησης:

Νοείται, εν τούτοις ότι, στις περιπτώσεις αυτές, η ασφαλιστική επιχείρηση της οποίας ανακλήθηκε η άδεια οφείλει να προβεί στη μεταβίβαση του χαρτοφυλακίου της, ασφαλιστηρίων ασφάλισης Γενικής Φύσεως ή ασφάλισης Ζωής, κατά τα οριζόμενα στο Δέκατο Κεφάλαιο του Μέρους II του παρόντος Νόμου».

Παρά την πρόνοια του εδαφίου (1) του ως άνω άρθρου 318 του Περί Ασφαλιστικών και Αντασφαλιστικών Εργασιών και Άλλων Συναφών Θεμάτων νόμου (Ν.38(Ι)/2016) σύμφωνα με την οποία ανάκληση της άδειας ασφαλιστικών εργασιών που χορηγήθηκε σε ασφαλιστική επιχείρηση, «υπάγεται» την αναγκαστική διάλυση και εκκαθάριση της ασφαλιστικής επιχείρησης δυνάμει του περί Εταιρειών Νόμου, ως ευθύς εξαρχής στο εν λόγω εδάφιο σημειώνεται σαν επιφύλαξη και στη συνέχεια, στο εδάφιο (2) του ως άνω άρθρου ρητά προβλέπεται, ανάκληση της ως άνω άδειας δυνάμει του άρθρου 151 του Ν.38(Ι)/2016, δεν επάγεται την αναγκαστική εκκαθάριση και διάλυση τέτοιας εταιρείας.

Με δεδομένο ότι στην υπό συζήτηση περίπτωση, η ανάκληση της άδειας ασφαλιστικών εργασιών της καθ' ης η αίτηση εταιρείας έγινε δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 151 του Ν.38(Ι)/2016 – ως ρητά διακήρυξε και η κα Ταμαμουνά καταθέτοντας από το εδώλιο του μάρτυρα – είναι φανερό ότι η εισήγηση της πλευράς της αιτήτριας ότι η ως άνω ανάκληση της άδειας της καθ'

ης η αίτηση εταιρείας συνεπάγεται, άνευ εταιρου, την εκκαθάριση και διάλυση της τελευταίας, δεν μπορεί να υιοθετηθεί. Η απόφαση της Εφόρου Ασφαλίσεων, αποτελούσα ουσιαστικά διοικητική πράξη δυνάμενη να προσβληθεί ενώπιον του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Οικονομικών σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 347 του Ν.38(Ι)/2016 ή ακόμα, ως προνοείται στο εδάφιο 6 του άρθρου 152 του ίδιου νόμου, να προσβληθεί απευθείας με προσφυγή δυνάμει του άρθρου 146 του Συντάγματος, δεν σημαίνει ταυτόχρονη και αυτόματη εκκαθάριση της ασφαλιστικής εταιρείας. Σε συνδυασμό θεωρούμενες οι διατάξεις του ως άνω νομοθετήματος, ειδικότερα τα άρθρα 151 και 318, παρά τα όποια προβλήματα ενιοπίζονται στην αποτύπωση και διατύπωση τους από συντακτικής άποψης, δεν επιτρέπουν την υιοθέτηση της θέσης πως απόφαση για ανάκληση της άδειας μιας ασφαλιστικής εταιρείας, οδηγεί πάντοτε, άνευ ετέρου και αυτοδικαίως, σε εκκαθάριση της εταιρείας. Οι πρόνοιες της σχετικής νομοθεσίας καταδεικνύουν πως στην περίπτωση που αξιώνεται εκκαθάριση και διάλυση μιας ασφαλιστικής εταιρείας της οποίας έχει ανακληθεί η άδεια με βάση το άρθρο 151 του Ν.38(Ι)/2016, θα πρέπει να αποδειχτεί ότι πληρούνται οι απαιτήσεις/προϋποθέσεις αναγκαστικής εκκαθάρισης της εταιρείας όπως αυτές τίθενται από τον περί Εταιρειών Νόμο, του οποίου - ως καταγράφεται στο εδάφιο 1 του άρθρου 318 του ως άνω νόμου - οι οικίες διατάξεις εφαρμόζονται κατά την έκταση που δεν προσκρούουν στις διατάξεις του περί Ασφαλιστικών και Αντασφαλιστικών Εργασιών Και Άλλων Συναφών Θεμάτων Νόμου (Ν.38(Ι)/2016).

Νομική βάση επί της οποίας εδράζεται η υπό συζήτηση αίτηση, αποτελούν μεταξύ άλλων και τα άρθρα 211 και 212 του περί Εταιρειών Νόμου, Κεφ. 113.

Σύμφωνα με το άρθρο 211:

«1. Εταιρεία δύναται να εκκαθαριστεί από το Δικαστήριο αν—

(α) η εταιρεία έχει αποφασίσει με ειδικό ψήφισμα όπως η εταιρεία εκκαθαριστεί από το Δικαστήριο·

(β) γίνεται παράλειψη της παράδοσης στον έφορο εταιρειών της θέσμιας έκθεσης ή της σύγκλησης θέσμιας συνέλευσης·

(γ) η εταιρεία δεν αρχίζει τις εργασίες της μέσα σε ένα έτος από τη σύσταση της ή αναστέλλει τις εργασίες της για ένα ολόκληρο έτος· 32 του 70(Ι) του 2003. 6 του 151(Ι) του 2000.

(δ) ο αριθμός των μελών μειώνεται κάτω από επτά στην περίπτωση δημόσιας εταιρείας. Το Δικαστήριο χορηγεί στην εταιρεία επαρκή κατά την κρίση του προθεσμία για την άρση του λόγου διαλύσεως, και προχωρεί στη διάλυση μόνο αν η εταιρεία είτε δηλώσει εξ αρχής αδυναμία να αυξήσει τον αριθμό των μελών της, είτε δε δυνηθεί να τον αυξήσει μέσα στην ταχθείσα προθεσμία.

(ε) η εταιρεία είναι ανίκανη να πληρώσει τα χρέη της·

(στ) το Δικαστήριο έχει τη γνώμη ότι είναι δίκαιο και σύμφωνα με το δίκαιο της επείκειας να διαλυθεί η εταιρεία. 4 του 98(Ι) του 2006.

(ζ) η SE αποτυγχάνει να επανορθώσει την κατάσταση σύμφωνα με το άρθρο 64 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2157/2001 του Συμβουλίου της 8ης Οκτωβρίου 2001 περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας (SE).»

Σύμφωνα με το άρθρο 212 του Κεφ. 113:

«Εταιρεία λογίζεται ότι είναι ανίκανη να πληρώσει τα χρέη της·

(α) αν πιστωτής, με εκχώρηση ή διαφορετικά, που του χρωστεί η εταιρεία ποσό που υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες ευρώ (€5.000), επέδωσε στην εταιρεία παραδίνοντας στο εγγεγραμμένο γραφείο της εταιρείας απαίτηση η οποία απαιτεί από την εταιρεία να καταβάλει το ποσό που οφείλεται με τον τρόπο αυτό, και η εταιρεία για τις επόμενες τρεις εβδομάδες αμέλησε να καταβάλει το ποσό ή να εξασφαλίσει ή να το διευθετήσει προς εύλογη ικανοποίηση του πιστωτή ή

(β) αν εκτέλεση ή άλλη διαδικασία που λήφθηκε με δικαστική απόφαση, εντολή ή διάταγμα οποιουδήποτε Δικαστηρίου προς όφελος πιστωτή της εταιρείας, επιστρέφεται ολικά ή μερικά ανικανοποίητη ή

(γ) αν αποδειχθεί, προς ικανοποίηση του Δικαστηρίου ότι η εταιρεία είναι ανίκανη να πληρώσει τα χρέη της κατά το χρόνο που αυτά καθίστανται πληρωτέα και, για απόφαση κατά πόσο εταιρεία είναι ανίκανη να πληρώσει τα χρέη της κατά το χρόνο που αυτά καθίστανται πληρωτέα, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τις ευδεχόμενες και μελλοντικές υποχρεώσεις της εταιρείας ή

(δ) αν αποδειχθεί, προς ικανοποίηση του Δικαστηρίου, ότι η ίδια αξία των στοιχείων του ενεργητικού της εταιρείας είναι μικρότερη από το ποσό των υποχρεώσεων της, λαμβάνοντας υπόψη τις ευδεχόμενες και μελλοντικές υποχρεώσεις της.»

Στο άρθρο 211 του Κεφ.113 καταγράφονται ουσιαστικά διαφορετικές περιπτώσεις όπου για κάθε μια από αυτές είναι δυνατό να εκδοθεί διάταγμα εκκαθάρισης. Το άρθρο 212 έχει κατ' επανάληψη υποδειχθεί ότι δεν παρέχει άλλους τέσσερεις λόγους για έκδοση διατάγματος εκκαθάρισης, παρά μόνο, ότι εξειδικεύει ουσιαστικά συγκεκριμένες περιπτώσεις που αν συντρέχουν, η εταιρεία

τεκμαίρεται ότι αδυνατεί να πληρώσει τα χρέη της. Ως υπεδείχθη στην υπόθεση **PAN-AMAN HOTELS LTD v. Εφόρου Φόρου Προστιθέμενης Αξίας** (2002) 1 Α.Α.Δ. 1796, το άρθρο 212 δεν είναι αυτοτελές αλλά εξειδικεύει ουσιαστικά το άρθρο 211 (ε). Ως έχει άλλωστε επιβεβαιωθεί στην υπόθεση **GIP Construction Ltd v. Διευθυντή Κοινωνικών Ασφαλίσεων** (1991) 1 Α.Α.Δ. 14, η αδυναμία πληρωμής χρεών δεν εξαντλείται στις περιπτώσεις του άρθρου 212, το οποίο δεν περιορίζει την γενικότητα του άρθρου 211 (ε). Οι εξειδικευμένοι λόγοι του άρθρου 212 συνιστούν περιστάσεις που εγείρουν νομοθετικό τεκμήριο ύπαρξης της αδυναμίας πληρωμής χρεών, χωρίς να εξαντλούν την δυνατότητα προσκόμισης οιασδήποτε άλλης μαρτυρίας που θα μπορούσε να κατατείνει στο ίδιο αποτέλεσμα. Όπως χαρακτηριστικά σημειώθηκε, στις εξειδικευμένες περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 212, η εκπλήρωση των προϋποθέσεων που σε αυτές τίθενται, οδηγούν από μόνες τους και στην κατάληξη. Δημιουργείται δηλαδή το νομοθετικό τεκμήριο περί αδυναμίας πληρωμής χρεών. Αντίθετα, στην περίπτωση της γενικότερης εξέτασης του ζητήματος της ανικανότητας πληρωμής των χρεών, τούτο κρίνεται ανάλογα με το πώς θα αξιολογηθούν τα στοιχεία που έχουν τεθεί ενώπιον του δικαστηρίου από όλες τις πλευρές, περιλαμβανόμενων και εκείνων που θα προβάλλει η καθ' ης η αίτηση εταιρεία.

Στην υπόθεση **Αναφορικά με την Besuno Ltd**, Πολιτική Έφεση 269/09, ημερ. 20.02.2014, ο σεβαστός δικαστής Α. Λιάτσος, συνόψισε την Κυπριακή νομολογία επί του θέματος. Υπέδειξε σχετικά:

«Το εύρος εφαρμογής των άρθρων 211 και 212 του Κεφ. 113 αποτέλεσε αντικείμενο σειράς αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Εντοπίζεται ότι τα συγκεκριμένα άρθρα είναι πιστή αντυγραφή του τότε αντίστοιχου αγγλικού Νόμου. Διαπιστώνεται, επίσης, ότι η εξειδίκευση των περιστάσεων στο άρθρο 212 δεν περιορίζει την γενικότητα του άρθρου 211 αναφορικά με την αδυναμία πληρωμής των χρεών οφειλέτριας εταιρείας. Σημειώνεται, ως εκ τούτου ότι οι εξειδικευμένοι λόγοι του άρθρου 212 συνιστούν ορισμένες περιστάσεις που εγείρουν νομοθετικό τεκμήριο ύπαρξης της αδυναμίας πληρωμής χρεών, αλλά δεν εξαντλούν το πεδίο για προσκόμιση άλλης μαρτυρίας, η οποία θα ήταν δυνατό να οδηγήσει στο ίδιο αποτέλεσμα.

Το άρθρο 212 (α) εντάσσεται στα πλαίσια του γενικότερου άρθρου 211 (ε) ως προς την ανικανότητα της εταιρείας να πληρώσει τα χρέη της και ορίζει μια συγκεκριμένη

περίπτωση, ως εκ του Νόμου ιεκμήριο, κατά την οποία η εταιρεία λογίζεται ότι αδυνατεί να πληρώσει τα χρέη της. Το Δικαστήριο, κατ' ακολουθία του άρθρου 211 (f), δύναται να εκδώσει διάταγμα εκκαθάρισης μιας εταιρείας, η οποία είναι ανίκανη να πληρώσει τα χρέη της, υπό την προϋπόθεση, όμως, ότι η εταιρεία αποδεδειγμένα δεν μπορεί να εξασφαλίσει τις οφειλές της.

Η οφειλή πρέπει να είναι συγκεκριμένη και αδιαμφισβήτητη. Η δε ευρύτητα του όρου «πιστωτής» είναι τέτοια, που να περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο έχει να λαμβάνει καθορισμένο ύψος πίστωσης (G.I.P. Constructions Ltd v. Διευθυντή Τμήματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (1991) 1 Α.Α.Δ. 14, in RE ΛΟΥΚΟΣ MANUFACTURERS LTD (1998) 1 Α.Α.Δ. 2226, M. Moulettaris Machinery Co. Ltd v. Μιχάλης Ζήνωνος (2001) 1 Α.Α.Δ. 1649, PAN-AMAN HOTELS LTD v. ΕΦΟΡΟΥ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ (2002) 1 Α.Α.Δ. 1796.»

Στην υπό συζήτηση περίπτωση έχει τεθεί και εξηγηθεί στο δικαστήριο ο τρόπος υπολογισμού των συνολικών υποχρεώσεων της καθ' ης η αίτηση εταιρείας κατά τον ουσιώδη χρόνο. Υποχρεώσεων που ως εξήγησε κατά τρόπο πειστικό η κα Ταμαριονά, δεν αποτελούν γενικές και αόριστες αναφορές ή εικασίες αλλά που αναγνωρίστηκαν και έγιναν αποδεκτές ως τέτοιες, αφού προηγουμένως η βασιμότητα και η ορθότητά τους ελέγχεται, όχι μόνο από την ίδια την καθ' ης η αίτηση εταιρεία αλλά και από ειδικούς επί τούτου αναλογιστές πριν υιοθετηθούν και προβληθούν ως τέτοιες και από την πλευρά της αιτήτριας στην παρούσα. Συνακόλουθα η θέση ότι οι συνολικές υποχρεώσεις της καθ' ης η αίτηση εταιρείας ανέρχονται σε €112.312.155 γίνεται αποδεκτή.

Παραμένοντας στο ζήτημα της Κεφαλαιακής κατάστασης της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, ειδικότερα στα στοιχεία του ενεργητικού της, δεν έχω καμία αμφιβολία ότι καθ' όλα δικαιολογημένα διαγράφηκαν από αυτά οι αξίες συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων που περιγράφονται στην αίτηση, συνολικού ύψους €211.367.670. Ως τέθηκε υπόψη του Δικαστηρίου, στις κατ' επανάληψη ευκαιρίες που δόθηκαν στην καθ' ης η αίτηση εταιρεία να παραθέσει στοιχεία που θα επέτρεπαν την επιβεβαίωση όχι μόνο της ύπαρξης, της κυριότητας αλλά και της αξίας των ως άνω στοιχείων, τόσο η τελευταία όσο και οι ελεγκτές της απέτυχαν κατ' επανάληψη να ανταποκριθούν, παραθέτοντας οποιαδήποτε ικανοποιητικά και αναγκαία στοιχεία κατά τρόπο που θα επέτρεπε, πέραν από την επιβεβαίωση της ύπαρξής τους, τον υπολογισμό της αξίας τους. Η

καθ' ης η αίτηση εταιρεία απέτυχε ουσιαστικά να καταδείξει είτε την ύπαρξη είτε την κυριότητα είτε την αξία των συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων, κατά τρόπο που θα επέτρεπε την επιβεβαίωση τους από την αρμόδια αρχή, τον υπολογισμό της αξίας τους και εν τέλει τον ανάλογο συνυπολογισμό τους στο ενεργητικό της εταιρείας. Επί του συζητούμενου, δεν παραβλέπω εξ' άλλου το γεγονός ότι οι εποπτικές αρχές της Βραζιλίας επιβεβαίωσαν ότι το φερόμενο ως κυβερνητικό ομόλογο ύψους €150.000.000,00 που κατατέθηκε στο όνομα της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, ήταν προϊόν απάτης, δεν ίσχυε και ότι καμία αξία δεν είχε.

Η υιοθέτηση από το δικαστήριο της θέσης της αιτήτριας επί του θέματος, του γεγονότος δηλαδή ότι η αξία των στοιχείων του ενεργητικού της καθ' ης η αίτηση εταιρείας είναι κατά πολύ μικρότερη από το ποσό των υποχρεώσεων της, λαμβάνοντας υπόψη τις ενδεχόμενες και μελλοντικές υποχρεώσεις της τελευταίας, είναι φανερό ότι απολήγει στην δημιουργία του νομοθετικού τεκμηρίου ύπαρξης αδυναμίας πληρωμής χρεών κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 212 του Κεφ.113. Συνακόλουθα, τεκμαίρεται ότι η καθ' ης η αίτηση εταιρεία, ουσιαστικά αδυνατεί να πληρώσει τα χρέη της, κατά τρόπο που σύμφωνα με το άρθρο 211 (1) (ε) του Κεφ.113 να δικαιολογείται η εκκαθάριση της.

Έχοντας ήδη καταλήξει στο δικαιολογημένο του αιτήματος για εκκαθάριση της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, ότι απασχολεί είναι το ζήτημα του διορισμού του κατάλληλου εκκαθαριστή στην υπό συζήτηση περίπτωση.

Αποτέλεσε θέση της Ταμαμούνά καθ' ον χρόνο κατέθετε από το εδώλιο του μάρτυρος, πως καθ' ην έκταση το ποσοστό των εκκρεμουσών υποχρεώσεων της καθ' ης η αίτηση εταιρείας στον κλάδο Ευθύνης Μηχανοκίνητων Οχημάτων, υπερβαίνει το 50% του συνόλου των ασφαλιστικών απαιτήσεων της τελευταίας, στη βάση σχετικής πρόνοιας της νομοθεσίας, το Ταμείο Ασφαλιστών Μηχανοκίνητων Οχημάτων (TAMO) είναι αυτό που ουσιαστικά διορίζει τον εκκαθαριστή. Είναι γι' αυτό το λόγο, εξήγησε, που η Έφορος Ασφαλίσεων κάλεσε το ως άνω Ταμείο να

προτείνει εκκαθαριστή για την καθ' ης η αίτηση εταιρεία, εισήγηση την οποία και υιοθέτησε.

Με κάθε σεβασμό, έχοντας κατά νου όλα όσα έχουν τεθεί υπόψη του δικαστηρίου στην υπό συζήτηση περίπτωση η ως άνω θέση – εισήγηση δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή. Η ίδια η αίτηση εξ' άλλου, δεν φαίνεται να προωθεί την ως άνω θέση (βλέπε παράγραφο 57 της αίτησης). Η ποσόστωση θα πρέπει να γίνεται σε συνάρτηση με το σύνολο των εκκρεμών υποχρεώσεων της εταιρείας. Σύμφωνα με το άρθρο 31 του περί Μηχανοκίνητων Οχημάτων (Ασφάλιση Ευθύνης Έναντι Τρίτου) Νόμου, (Ν.96(Ι)/2000):

«31. Παρά τις διατάξεις του περί Εταιρειών Νόμου ή οποιουδήποτε άλλου νόμου, όταν το Ταμείον Ασφαλιστών υποχρεωθεί να καταβάλει αποζημιώσεις σε τρίτους ως αποτέλεσμα διάλυσης ασφαλιστικής εταιρείας λόγω αφερεγγυότητας της—

(α) Σε περίπτωση που το ποσοστό των εκκρεμών υποχρεώσεων της ασφαλιστικής εταιρείας σε σχέση με ασφαλιστήρια του κλάδου Ευθύνης Μηχανοκινήτων Οχημάτων, όπως υπολογίζονται από τον Έφορο Ασφαλειών κατά την ημερομηνία έκδοσης του προσωρινού διατάγματος διάλυσης τέτοιας εταιρείας, υπερβαίνει το 50% του συνόλου των εκκρεμών υποχρεώσεων της εταιρείας κατά την ίδια ημερομηνία, το Ταμείον Ασφαλιστών διορίζει τον εκκαθαριστή ή τους εκκαθαριστές για τους σκοπούς του περί Εταιρειών Νόμου, ή

(β) σε περίπτωση που το πιο πάνω ποσοστό δεν υπερβαίνει το 50% του συνόλου των εκκρεμών υποχρεώσεων της εταιρείας, το Ταμείον Ασφαλιστών διορίζει ένα τουλάχιστον από τους εκκαθαριστές για τους σκοπούς του περί Εταιρειών Νόμου:

Νοείται ότι, σε περίπτωση καταβολής οποιουδήποτε ποσού λόγω αφερεγγυότητας ασφαλιστή, το Ταμείον Ασφαλιστών δικαιούται να διεκδικήσει την ανάκτηση του ως πιστωτής της ασφαλιστικής εταιρείας, μαζί με όλους τους άλλους πιστωτές της εταιρείας που διεκδικούν βάσει ασφαλιστηρίων».

Πέραν του γεγονότος ότι στην υπό συζήτηση περίπτωση δεν φαίνεται να έχει προηγηθεί η έκδοση «προσωρινού διατάγματος διάλυσης» της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, επιτρέποντας κατά το σχετικό χρόνο να γίνουν οι ανάλογοι υπολογισμοί όσον αφορά τις εκκρεμούσες υποχρεώσεις της καθ' ης η αίτηση ασφαλιστικής εταιρείας σε σχέση με ασφαλιστήρια του κλάδου Ευθύνης Μηχανοκινήτων Οχημάτων (άρθρο 31 (α) του Ν. 96(Ι)/2000), δεν διαλανθάνει της προσοχής ότι οι ασφαλιστικές υποχρεώσεις της καθ' ης η αίτηση εταιρείας σε σχέση με τα

ασφαλιστήρια του κλάδου Ευθύνης Μηχανοκινήτων Οχημάτων, στο σύνολο τους, όπως αυτό διαγνώστηκε κατά τον τρόπο που παρατίθεται στη συμπληρωματική ένορκη δήλωση της κας Ταμαμουνά, ημερ. 10.01.2019 και η ίδια εξήγησε στο δικαστήριο, επικαλούμενη ουσιαστικά τους τελευταίους εξελεγμένους λογαριασμούς της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, ημερ. 31.12.2017, ανέρχεται σε €39.923.106,53 ποσόστο που επί του συνόλου των υποχρεώσεων της ως άνω εταιρείας, όπως αυτές τέθηκαν επίσης υπόψη του δικαστηρίου και έγιναν αποδεκτές (€112.312.155,00), υπολείπεται κατά πολύ του 50%. Απλή εφαρμογή της ανάλογης μαθηματικής πράξης, καθορίζει τούτο σε ποσοστό μόλις 35,54% «*επί του συνόλου των εκκρεμών υποχρεώσεων*» της καθ' ης η αίτηση εταιρείας. Με δεδομένο πως οι υποχρεώσεις της καθ' ης η αίτηση ασφαλιστικής εταιρείας σε σχέση με ασφαλιστήρια του κλάδου Ευθύνης Μηχανοκινήτων Οχημάτων δεν υπερβαίνει το 50% του συνόλου των εκκρεμών υποχρεώσεων της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής η πιο πάνω πρόνοια του νόμου, επιτρέποντας ουσιαστικά στο Ταμείο Ασφαλιστών Μηχανοκινήτων Οχημάτων να εισηγείται και ουσιαστικά να διορίζει τον εκκαθαριστή ή τους εκκαθαριστές της καθ' ης η αίτηση ασφαλιστικής εταιρείας.

Με δεδομένη την ως άνω κατάληξη του δικαστηρίου, ότι δηλαδή στην υπό συζήτηση περίπτωση η πλευρά του ΤΑΜΟ δεν έχει τη δυνατότητα, κατ' εφαρμογή του άρθρου 31 του Ν.96(Ι)/2000 να διορίσει τον εκκαθαριστή της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, ως εισηγείται η πλευρά των αιτητών, απασχολεί σοβαρά το ζήτημα της επιλογής του εκκαθαριστή της τελευταίας. Τούτο, έχοντας μεταξύ άλλων αντίληψη των ειδικότερων και εξειδικευμένων ζητημάτων που δυνατόν να προκύπτουν στην εξέλιξη της διαδικασίας εκκαθάρισης, ως αποτέλεσμα, όχι μόνο της συγκεκριμένης, εξειδικευμένης και ιδιαίτερης φύσης των εργασιών της καθ' ης η αίτηση εταιρείας και της πολυπλοκότητας των ζητημάτων που δυνατόν να προκύψουν ως αποτέλεσμα τούτου, αλλά παράλληλα και τον όγκο της αναγκαίας προς τούτο εργασίας, σε συνδυασμό πάντα θεωρούμενα με το γεγονός ότι η συγκεκριμένη εκκαθάριση, ως έχει τεθεί ήδη υπόψη του δικαστηρίου, αναμένεται να καλύψει ζητήματα εργασιών, απαιτήσεων και υποχρεώσεων της καθ' ης η

αίτηση εταιρείας και εκτός της Δημοκρατίας. Δεν παραβλέπω παράλληλα το σημαντικό ποσοστό των εκκρεμών υποχρεώσεων της καθ' ης η αίτηση εταιρείας σε σχέση με ασφαλιστήρια του κλάδου Ευθύνης Μηχανοκινήτων Οχημάτων, γεγονός που επιρρέπει, αν όχι επιβάλλει στο Ταμείο Ασφαλιστών Μηχανοκινήτων Οχημάτων, να έχει αυξημένο ενδιαφέρον στην εξέλιξη της διαδικασίας.

Έχοντας κατά νου τα ακαδημαϊκά και επαγγελματικά προσόντα του προτεινόμενου από την αιτήτρια εκκαθαριστή Παύλου Νακούζη, ήδη πιστοποιημένου Συμβούλου Αφερεγγυότητας από το 2015, την σχέση συνεταιρισμού και αντιπροσώπευσης που διατηρεί με τον οίκο Mazars Ltd, διεθνή οίκο που ειδικεύεται, σε διεθνές επίπεδο, στην παροχή ελεγκτικών/λογιστικών και συμβουλευτικών υπηρεσιών με ειδίκευση μεταξύ άλλων και στις εκκαθαρίσεις ασφαλιστικών εταιρειών, παράγοντας που ως έχει τεθεί υπόψη του δικαστηρίου είχε το δικό του ρόλο και σημασία στην επιλογή του ως προσωρινού εκκαθαριστή, χωρίς να παραβλέπω παράλληλα την εμπλοκή του ήδη στη διαδικασία που αφορά την εκκαθάριση της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, αισθάνομαι ότι ο διορισμός του, από κοινού με τον Επίσημο Παραλήπτη της Δημοκρατίας ως εκκαθαριστών της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, θα εξυπηρετούσε το στόχο της εκκαθάρισης της ως άνω εταιρείας και τους σκοπούς του νομοθέτη.

Συνακόλουθα, εκδίδεται διάταγμα εκκαθάρισης της καθ' ης η αίτηση εταιρείας.

Ο Επίσημος Παραλήπτης και ο Παύλος Νακούζη, διορίζονται από κοινού, εκκαθαριστές της περιουσίας της ως άνω εταιρείας.

Αντίγραφο του διατάγματος να παραδοθεί από τους αιτητές στους ως άνω εκκαθαριστές. Κατά τα λοιπά, να ακολουθηθούν οι πρόνοιες της σχετικής νομοθεσίας και των κανονισμών.

Τα έξοδα της αίτησης, ως θα υπολογιστούν από τον αρμόδιο προς τούτο πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν από το δικαστήριο, επιδικάζονται υπέρ των αιτητών και εναντίον της καθ' ης η αίτηση εταιρείας, πληρωτέα από την περιουσία της τελευταίας.

(ΥΠ.)

Α. Δαυίδ, Π.Ε.Δ.

Πιστόν αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

/ΧΡΓ

